УДК 796: 004+615.83 (063)
Матвєєв І.Л.[1], Кокарев Б.В.[2]
[1] студ.гр. ФЕУ-912, НУ «Запорізька політехніка»
[2] канд. фіз. вих., доц. НУ «Запорізька політехніка»

ІНКЛЮЗІЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ ЗА ДОПОМОГОЮ СПОРТУ

Вступ. За найбільш поширеним визначенням, інклюзія – це принцип створення суспільства, де кожна людина, незалежно від її особливостей, здібностей та можливостей, має рівні права та можливості на участь у всіх сферах життя. Спорт, у свою чергу, є не лише засобом фізичного розвитку, але й потужним інструментом соціальної інтеграції, співробітництва та взаєморозуміння [1].

Не викликає сумніву, що спорт вже давно є майданчиком, де кожен громадянин, незалежно від віку, статі, етнічної приналежності чи фізичних можливостей, має можливість відчути себе повноцінним членом суспільства. Так само безперечно, що інклюзивні спортивні заходи та програми будуть спроможні зберегти та зміцнити дух нації, підняти моральний дух громадян та підтримати відновлення після наслідків вторгнення Росії [4].

Безумовно, будь-які зміни у суспільстві в масштабах держави починаються з виховання дітей, тому саме професійна підготовка педагогів має ключове значення в створенні правильного ставлення до інклюзії. Оновлення системи спеціальної освіти та активне впровадження інклюзивного навчання висвітлили гостру необхідність у підвищенні кваліфікації та розвитку компетенцій педагогів, які працюють з дітьми з особливими освітніми потребами. Спеціальна освіта потребує переосмислення попереднього досвіду і пошуку нових ідей та підходів до підготовки фахівців у контексті інклюзивної пара-

дигми в освіті, що узгоджується з новітніми підходами до підготовки педагогів у галузі спеціальної освіти [2, 3].

Постановка проблеми та її обговорення. Важливість інклюзії у суспільстві підкреслює її сприяння створенню суспільства, де кожна людина, незалежно від її особливостей та обмежень, має можливість брати участь у всіх сферах життя.

У той самий час, спорт відіграє дуже важливу роль у процесі інклюзії. По-перше, він є потужним інструментом для залучення людей різних вікових, соціальних та фізичних можливостей до активного життя. По-друге, спортивні заходи та програми сприяють створенню атмосфери взаєморозуміння та співробітництва серед учасників, незалежно від їхнього стану здоров'я чи інвалідності.

До того ж вважається, що він має величезний потенціал для відновлення України. Багато науковців та практичних спеціалістів вважають, що спорт може стати важливим інструментом відновлення соціального, економічного та психологічного стану країни після війни. У своїх прогнозних припущеннях вони підкреслюють, що ініціативи з розвитку спорту сприяють формуванню здорового способу життя, підвищенню самоповаги та довіри до інститутів влади [1, 2].

Створення інклюзивних спортивних програм та інфраструктури є ключовим завданням для забезпечення рівних можливостей у спорті для всіх громадян. Інклюзивність у спорті допомагає зменшити стигматизацію та відчуження людей з інвалідністю чи особливими потребами.

Спорт є потужним інструментом розбудова миру через спорт. Для підтримки миру та врегулювання конфліктів, сприяючи взаєморозумінню та співпраці між різними соціальними групами, спортивні заходи можуть стати майданчиком для їх діалогу та злагодження.

На додаток можна зазначити, що потенціал спорту для розвитку туризму та економіки є визнаним у всьому світі. Спортивні заходи та події привертають увагу туристів та інвесторів, що сприяє розвитку туристичної інфраструктури та підвищенню економічного розвитку регіонів. [2, 3].

Висновки. Підсумовуючи вищесказане можемо констатувати, що для більш швидких змін в суспільстві потрібно робити акценти не лише на роботу з дітьми, а також і з дорослим населенням, яке є більш консервативним і менш відкритим до сприймання нової інформації. Одним з найдієвіших видів комунікації з населенням є спорт. На прикладі відомих Ігор Нескорених і Параолімпійських ігор ми можемо побачити позитивні зміни як в реалізації людей з обмеженими можливостями в спорті, так і ставленні суспільства до цього. Таким чином, шлях до успіху та процвітання лежить через створення суспільства, що відкрито для всіх, де кожен має можливість реалізувати свій потенціал та зробити свій внесок у розвиток країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Довженко, Т. Становлення і розвиток інклюзивної освіти в Україні та за кордоном. Теорія та методика навчання та виховання, 2021. №50, С. 30 – 42. DOI: doi:https://doi.org/10.34142/23128046.2021.50.03.

2. Ісаєва , О. Історико-педагогічні аспекти розвиток спеціальної освіти в незалежній Україні. Освіта осіб з особливими потребами: шляхи розбудови, 2021. 1(16), С. 160 – 177. DOI: https://doi.org/10.33189/epsn.v1i16.148.

3. Тищенко В. О. Інклюзивна література у програмі початкової школи. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Практичні комунікаційні кейси в інклюзивному освітньому середовищі» (Київ, 30 листопада 2020 р.). К.: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2020. – С. 25 – 27.

4. Урядовий портал, розділ «Інклюзивна політика». URL: https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/inklyuzivna-politika.